

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. T. G.**, bývajúceho v N.N., v dovolacom konaní zastúpeného Mgr. H. F., advokátkou so sídlom v N.N., proti žalovanej **S.S.**, so sídlom v D.D., IČO: X.X., **o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 4 C 154/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. februára 2011 sp. zn. 9 Co 6/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 15. apríla 2010 č.k. 4 C 154/2009-63 v spojení s opravným uznesením z 18. novembra 2010 č.k. 4 C 154/2009-74 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že výpoveď daná mu žalovaným listom zo dňa 29.4.2009 podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce (ďalej aj "ZP"), je neplatná. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že výpoveď daná žalobcovi žalovanou nevykazuje ani formálne ani materiálne nedostatky, ktoré by ju robili neplatnou. Výpoveď bola urobená písomnou formou, bola žalobcovi riadnym spôsobom doručená na pracovisku dňa 30.4.2009 a dôvod výpovede bol dostatočne špecifikovaný. U žalovaného došlo k organizačnej zmene, ktorá sa prejavila v znížení stavu zamestnancov, včítane zrušenia funkcie pomocného vychovávateľa, ktorú vykonával žalobca a skončenie pracovného pomeru bolo prejednané so zástupcom odborovej organizácie. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol. K námietke žalobcu, že podľa platnej pracovnej zmluvy bol zaradený na funkciu zástupcu riaditeľa pre technicko-ekonomickú činnosť, ktorá nebola zrušená (funkcia pomocného vychovávateľa bola dojednaná na dobu určitú do 31.8.2005 a túto vykonával až do rozviazania pracovného

pomeru výpoveďou bez predchádzajúcej dohody so žalovaným) a preto sa nemohol stať nadbytočným, uviedol, že ak žalobca vykonával u žalovaného prácu pomocného vychovávateľa aj po 31.8.2005, došlo konkludentne ku zmene pracovnej zmluvy v dojednaní druhu práce. Považoval preto túto námietku žalobcu za nedôvodnú. Náhradu trov konania úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, rozsudkom z 10. februára 2011 sp. zn. 9 Co 6/2011 na odvolanie žalobcu rozhodnutie okresného súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. Dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvého stupňa podľa neho správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný dodržal všetky zákonné predpoklady pre danie výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b/ ZP a že súd prvého stupňa správne vec posúdil aj pokiaľ ide o zmenu pracovnej zmluvy po 31.8.2005. Náhradu trov konania úspešnej žalovanej nepriznal, pretože si ich neuplatnila, keďže jej ani žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Namietal, že krajský súd dospel k nesprávne záveru, že konkludentne došlo medzi ním a žalovanou k dohode o zmene pôvodnej pracovnej zmluvy. V danom prípade nemožno aplikovať prejav vôle konkludentne, teda mlčky, lebo neexistuje dôkaz preukazujúci, že mlčaním prejavil vôľu konkrétneho obsahu, teda vôľu pracovať u zamestnávateľa na mieste pomocného vychovávateľa. Navyše, v jeho prípade došlo k dohode o zmene pracovnej zmluvy písomne, preto aj predĺženie doby po 31.8.2005 sa malo vykonať písomnou formou. Aj keď teda vykonával naďalej prácu pomocného vychovávateľa, podľa platnej pracovnej zmluvy bol v pozícii zástupcu riaditeľa pre technicko-ekonomickú činnosť.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla mimoriadny opravný prostriedok žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento

opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani nešlo o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno procesne prípustné dovolanie odôvodniť (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobcom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené (a ani tvrdené) dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. mája 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová